

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 262.

Tredie Sæssion.

78de Møde.

Fretdagen den 13de Februar.

(Fors.)

David (fortf.): Det er ligeledes bekendt, at ifølge det ham saaledes overdragne Hverv udstædte Gouverneuren nogen Tid efter sin Ankomst til Colonierne et Arbeidsregulativ af 26de Januar 1849, hvori de emanciperede Slaver ikke blot tilholdes til at arbejde i fast Tjeneste paa Landet, men hvori der foreskrives bestemte Arbeidspriser, et bestemt Maximum for Arbeidslønnen, et lovbestemt Contractforhold for Arbejdere, ikke blot med Hensyn til Tiden, men ogsaa med Hensyn til andre Bestemmelser, saa at det er upaatvivleligt, at man ikke blot ved dette Arbeidsregulativ har tilfugt at modarbejde Løsgængere og ved det overhovedet at bringe almindelige politiske Forhold tilveie, men at man ogsaa derved har tilfugt at give Arbeidsherrerne, som man troede ved deres Slavers Emancipation at være blevne pecuniært brøstholdne, noget Besvær for den Arbeidskraft, som de saaledes havde tabt den frie Disposition over, idet man gik ud paa at forviise dem om at finde Arbejdere til bestemte Priser. Det forekommer mig derfor, at det ved det hele Spørgsmaals Undersøgelse i en ikke ringe Grad vil komme an paa, hvorvidt der ikke allerede i Arbeidsregulativets Bestemmelser ligger et Slags Erstatning for Planterne, og at man maatte faae Oplysning om, hvorvidt det er Regjeringens Hensigt at opretholde dette Arbeidsregulativ, idetmindste hvad de faste Priser for Arbejde angaaer, inden man kunde indrømme en yderligere Erstatning, thi paa forskellige Maader kan dog ikke Erstatningen for een og selv samme Ting gives. Dernæst vilde det ogsaa blive et Spørgsmaal, hvis Arbeidsregulativet

skulde ophæves, om Planterne eller en stor Deel af disse vilde ansee sig bedre tjente hermed og ogsaa være villige til at give Slip paa Arbeidsregulativet og de faste Priser for Arbeidet, imod at modtage en Erstatning fra Moderlandet, saaledes som den er foreslaet, medens det er aldeles klart, at det for Moderlandet, selv i finantiel Henseende, vilde være langt mere at foretrække, at det saaledes kunde blive fri for at give en Erstatning, mod hvis Indrømmelse der endog fra Billighedens Standpunkt dog i alt Fald kan være megen Tvivl tilbage. Men det hele Spørgsmaal om, hvilken Indflydelse Arbeidsregulativet har havt paa Driftsudgiften, og om Arbeidet virkelig er saameget kostbarere end det var før Emancipationen, er ikke mere opklaret end saamange andre Ting ved de to sig modsigende Ansuelser, som ere udtalte i Gouvernementets Skrivelse af 21de August og Plantage-Inspectorens af 28de November. Jeg skal heller ikke nægte, thi jeg langt fra vil tillade mig nogen Dom over Enkeltighederne i Plantage-Inspectorens Skrivelse, at det forekommer mig, at der deri rober sig en vis Tendens til at fremstille Forholdene som finde Sted, i et mindre gunstigt Lys, medens de Forhold, som før eksisterede, med det Bebyrdende, som de havde for Planterne, mindre fremhæves, og paa det Standpunkt, hvorpaa Plantage-Inspectoren staaer, lagdes dog i forrige Tider netop Vægt herpaa. Jeg skal blot anføre et eneste Exempel herpaa, men som vil vise Forsamlingen, med hvor stor Barsomhed man maa gaae ind paa den hele Beskrivning af Forholdene, som Plantage-Inspectoren søger at gjøre gjeldende. Det vil sikkert være gaaet Flere, som det er gaaet mig, at de, naar de have havt Leilighed til at tale om Slaveforholdene i Vestindien med Folk,